सर्गः १४ जुगोप तस्याः पथि लक्ष्मणो यत्सव्येतरेण स्फुरता तदक्ष्णा। आख्यातमस्मै गुरुभाविदुःखमत्यन्तलुप्तप्रियदर्शनेन ॥ ४९ ॥ सा दुर्निमित्तोपगताद्विषादात्सद्यः परिम्लानमुखारविन्दा। राज्ञः शिवं सावरजस्य भूयादित्याशशंसे करणैरवाच्यैः ॥ ५० ॥

जुगोपेति। लक्ष्मणः पथि मार्गे तस्याः सीताया यत् भाविदुःखं जुगोप न प्रकाशितवान् तत् गुरु दुःसहं स्फुरता चलता सव्येतरेण दक्षिणेन अक्ष्णा नेत्रेण अस्मै सीतायै आख्यातं सूचितं स्त्रीणां दक्षिणाङ्गकम्पस्य दुर्निमित्तत्वात् किं अं अत्यन्तं लुप्तं प्रियस्य भर्त्तुर्दर्शनं यस्य तेन ॥ ४९ ॥ सेति सा सीता अवाच्यैर्वाचामभिन्नः करणैरन्तःकरणैः सावरजस्य सकनिष्ठस्य राज्ञो रामस्य शिवं मङ्गलं भूयादिति आशशंसे इच्छतिस्म अन्तःकरणस्यैकत्वेपि वक्तृवचन माशंसनक्रियाया आवृत्त्यभिप्रायेण पुनः पुनराशशंसेत्यर्थः किं० सा दुष्टमशुभसूचकं निमित्तं दक्षिणाक्षिस्फुरण तेन उपगतात् प्राप्तात् विषादात् दुःखात् सद्यः परितो म्लानं मुखमेवारविन्दं कमलं यस्याः सा ॥ ५० ॥